

забрани на Албанцитѣ отъ да вѣрлуватъ, показва ся че отдава на Русцитѣ само кривдата и несчастието на вѣзбуденното вѣстание. Разгласи една обща амнистия и повика избѣгналитѣ фамилии да ся завѣрнатъ при огнището си, като имъ отдава земитѣ и кѫщиата, и като поставя безъ опасностъ Пелопонесъ.

Такова бѣше пѣрвото и жалостно Руско посрѣдничество за счастието на Грѣция. Този страшенъ урокъ показа на тѣзи нация че свободата не ся придобива отъ една чудза и интересата рѣка, но ся придобива съ сѫщитѣ свои орѣжия и ся откупува съ сѫщата своя крѣвь: независимостта не е даръ, тя е завладѣніе.

Капитанъ-паша, неспособенъ да хвати това що случайтъ му принасяше, да заприще Русцитѣ въ Наваринскитѣ заливъ и да ги постави мѣжду два огнове: топоветѣ отъ една старна и Албанцитѣ отъ друга, той изгуби своето врѣме по край вѣсточната старна на Пелопонесъ, като влѣзе въ Аргоскитѣ заливъ и ся втичи съ геминитѣ си въ дѣлгото водно продѣлжение що стига до Наполи. При входътъ на това водно продѣлжение, той бѣше оставилъ само шестъ гемии да го чакатъ да идѣтъ наедно кѫмъ Матапанскитѣ мисъ. Това отдѣление отъ Турската флота ся управляваще отъ Хасана който бѣше тѣй изложенъ на нападението отъ тритѣ Руски ескадри.

Хасанъ, оттоманскиятъ Нелсонъ, напразно ся протестува противъ тая медленность и противъ това смѣло разсѣяніе на флотата. Хасанъ имаше мореплавателната дарба, другъ имаше командата. Той имаше на срѣща си единъ достоинъ, въ смѣлость, сѫперникъ — Елфинстона. Елфинстонъ, безъ да размили че е самъ, и безъ да иска да чака другите двѣ ескадри — на Тодора и на Алекся, като сѣзрѣ шестѣхъ военни кораби, нападна ги. Когито Елфинстоновата гемия доирѣ до Хасановата, другите петь гемии ся отеглихъ и оставихъ тогози послѣдниятъ.